

— На колко години трѣбаше да има?

— Никога не съмъ го попитвалъ, господине полицейно.

— Но не можешъ ли тъй на приумицъ да кажешъ?

— А че... можаше да има (рече Мина като посви устны) около двадесетъ и петъ години.

— Чертизна която да го отличава отъ другитѣ имаше ли?

— Хм! Указателныйтъ пръстъ на лѣвѣтъ му ржкъ бѣше клонящъ.

— А Паскалъ като какъвъ чловѣкъ бѣше?

— Чловѣкъ, Божіе наказаніе. Никога не можѣхъ да разберамъ отъ какъвъ родъ бѣ. Ведѣхъ казуваше че е Иглызинъ, другъ пѣтъ Маджеринъ, другъ пѣтъ Полякъ, да по нѣкога ся казваше и Гръкъ; имаше по нѣкои които казваха че е Евреинъ.

— Като каквы чертизна имаше?

— Лицето му бѣше повече поплощено; носѣтъ му дебели и голѣмъ, и устата му също тъй, веждитѣ му густы, бръсняхше брадѣтъ си по английскитѣ модѣ, а израстътъ му бѣше ерѣдень. И да ви кажъ най-правото; чувалъ бѣхъ да казуваха нѣкои че былъ жененъ ималъ и женѣ и дѣщерѣ; но ты оставилъ на четирѣтъхъ дѣти.

— На кой възраст бѣше?

— Около тридесетъ и петъ до четирдесетъ години.

— Ами Ангели?

— За Ангели, господине полицейно, какво да ви кажъ. Слѣзъ бѣхъ все на тойзи умъ че е лошъ чловѣкъ. Чулъ е, и мнѣхъ че е отъ кола и отъ вжжсе, и че е дошелъ въ Бу-лѣтъ отъ Цариградъ, отъ дѣто побѣгналъ гоненъ за леснѣжбы и лоши работы. Азъ сиромѣхъ много пѣтъ искахъ да важъ на господаря си на кой умъ съмъ за туй момче, но то знаеше толкозъ добръ да ся прѣструна на светецъ, щото не смѣяхъ; и това казуваше Мина очевидно съ голѣмо съкрушеніе и умиленіе.